

Ledový vítr nevadí, hlavně když kráčíš kam chceš jít,
studená zem ti prozradí, žes ještě nezapomněl žít
v kapse pár cigaret a zimou zkřehlý ret, nemáš rád dilema proč
být.

A cvočky v džínách svítící na zimním slunci jako šperk,
staly se tvou světlicí, na život měl si dobrou věc,
kouzelné divadlo, řeky jak zrcadlo i stromy bílý polštář skryl.

Rev : Chytnout ještě svítání, v zádech vítr, v očích setkání,
hlídat soumrak večer při ohních a pít z dlaní roze - hřát
ý sníh
a pak táhnout pořád dál, každý z nás je zimní král,
každý z nás je zimní král.

Jak peří sníh zas na zem pad, potmě já tuhle cestu splet,
kraj obléknul si zimní šat, splynul jsem s řekou siluet,
ledová vánice, zavátá silnice, stín postav jako dlouhý had.

V dálce jsem zahlídl jejich krok, v mlze jsou těžko k poznání,
za sebou tisíc malých stop, šplhají vzhrůru po stráni.
Zimou je vidět dech, krůpěje ve vlasech, mizejí z města spěchání
.

Rev : Chytnout ještě svítání . . .
. . . je zimní král.